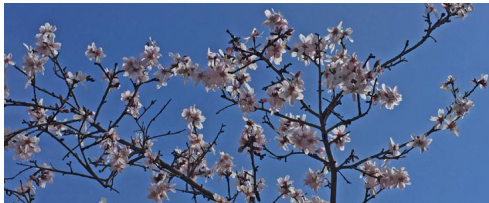

Υποτίθεται ότι μπήκαμε στην άνοιξη. Ότι σε 19 ημέρες έρχεται η εαρινή ισημερία, ότι οι μέρες μεγαλώ νουν, το φως απλώ νει, ορθώ νεται, ο καιρός γλυκαίνει και αναμένεται σχετικά σύντομα ο Μάης που θα παραδώ σει στο θέρος, έτσι για να μαλακώ σουν κάπως οι ψυχές μας, στα δροσερά νερά των πελάγων. Υποτίθεται.

Κατά τα υπόλοιπα επιβιώνουμε σε μια ασταθή και καθόλου γοητευτική παράνοια. Ακουμπώ προσεκτικά τα παράταιρα κομμάτια πάνω στο ανισόρροπο παζλ.

Πάμε ανατολικά. Ο κυβερνήτης της γείτονος, ένας άνθρωπος που ακόμα και όταν σπανίως χαμογελά το κάνει θυμωμένα, ενώ τα μάτια του δεν ακολουθούν ποτέ την έκφραση, είναι ένας ταραξίας. Υποπτεύομαι ότι μικρό μόνον τμήμα του λαού του τον πιστεύει και τον ακολουθεί. Οι υπόλοιποι ή τον ανέχονται ή το φοβούνται. Είναι επώδυνο και άσχημο να αναγκάζεσαι να έχεις νιτερέσα με την δική του Τουρκία. Αυτό προφανώς δεν γίνεται αντιληπτό από τις στρατιές των δυτικών που θα προτιμήσουν τα φτηνά ή ακριβά ξενοδοχεία του. Όπως δεν έγινε κατανοητό σε τούτο τον τόπο από τον Απρίλιο του '67 και εντεύθεν. Το να κόψει καπίστρι ένα ζωντανό στον αγρό συμμαζεύεται. Το να συμβεί σε έναν ανεξέλεγκτο ηγέτη 80 εκατομμυρίων φοβισμένων πολιτών είναι πρόβλημα.

Γίνεται δε ακόμα πιο ανισόρροπο αν αναλογιστούμε ότι δυτικότερα από τις Ηράκλειες πύλες, το ισχυρότερο κράτος του πλανήτη, βιώνει την χειρότερη διακυβέρνηση της Ιστορίας του. Το γραφικό κοστούμι του υποψήφιου, αντικαταστάθηκε με ένα άκρως επικίνδυνο τρόπο συμπεριφοράς, που είναι απορίας άξιον αν είναι ικανό να συνειδητοποιήσει όσους τον ψήφισαν, αλλά το σπουδαιότερο όσους θα τον ψηφίσουν. Η Αμερική του R.M. Nixon θα μοιάζει με σοσιαλιστικό παράδεισο και μια ανοικτή πολιτεία, αν η πορτοκαλί φράντζα συνεχίσει να κάθεται πίσω από το οβάλ γραφείο και την επόμενη τετραετία.

Ο Michael Moore πάντως, έκανε την κίνηση, κυκλοφόρησε το '18 το Fahrenheit 11/9 για τα

πρώτα χρόνια διακυβέρνησης του Donald

, παίζοντας με τον τίτλο αντιστρέφοντας το 9/11 καθώς στις 11/9 του '16 ανακοινώθηκε η προεδρική νίκη του Trump, παραλληλίζοντας το γεγονός με την καταστροφή της 11

ης

9

ου

του 2001. (Οι Αμερικανοί βάζουν πρώτα τον μήνα μετά την ημερομηνία. Την έχουν αυτή την αποκοτιά, εξ ου και

nine

eleven

). Το πόσοι το είδαν, πόσοι το κατάλαβαν και το πόσοι αποφάσισαν να κάνουν κάτι, είναι μια άλλη ιστορία. Το γεγονός είναι ότι οι Η.Π.Α. βαδίζουν στα πιο χαμηλά μονοπάτια της σύντομης ιστορίας τους.

Στα καθ' ημάς, το διάδοχο σχήμα εξουσίας μετά τον Ιούλιο του '19, δείχνει κοινά χαρακτηριστικά με τους προκατόχους του. Την ικανότητα να πυροβολεί τα πόδια του. Τα αριστεία, ο νόμος, η τάξις και τα λοιπά προβαλλόμενα μοντέλα της, σκοντάφτουν πάνω στη αδυσώπητη καθημερινότητα.

Είναι θλιβερά τα επεισόδια που συνέβησαν στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου και κυρίως επικίνδυνα. Αδιανόητο να ακουστεί η λέξη τουρκόσποροι από χείλη δημόσιου υπάλληλου επιφορτισμένου με το καθήκον της δημόσιας τάξης. Απαράδεκτο οι θωρακισμένοι της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης να σπάνε αναιτίως τα κρύσταλλα των αυτοκινήτων των πολιτών. Είναι κρατική βαρβαρότητα που θα γεννήσει μιαν αντίστοιχη αντίδραση και ο φαύλος κύκλος θα αναπτύσσεται. Μεγάλο παιχνίδι γίνεται και στον τρόπο που προβάλλονται ή μασκάρονται όλα τούτα από τα αποκαλούμενα Μ.Μ.Ε.

Από τα οποία Μ.Μ.Ε. τα, ας χαρακτηριστούν, καθεστωτικά κινούνται μεταξύ απειλών και κουταμάρας. Είτε οι καιρικές συνθήκες είναι φονικές, είτε το κορμί της τάδε είναι θανατηφόρο και έριξε τα ίνστα τα τουίτυ και τα φέσιμπουκ μαζί. Δεν υφίσταται άλλο επίπεδο ενημέρωσης. Αυτό είναι με κάποια υπονοούμενα, πολλά θαυμαστικά, άλλα τόσα συγκλονιστικά και μερικά «δεν υπάρχει».

Ο πρόσφατος θάνατος της Αλκης Ζέη, όπου μια ραδιο-φωνική τwόντι παραγωγός συνέχισε την συγγραφέα με την Μαρίνα καθώς άλλαξε το ήτα του επωνύμου με άλφα, ανέδειξε και

άλλη μια πτυχή των διαδόχων του μετεμφυλιακού συντηρητισμού. Έτσι, η Άλκη η Επονίτισα, η Άλκη από την Τασκένδη, η Μοσχοβίτισα, η σύζυγος του κομμουνιστή Σεβαστίκογλου, έγινε «αγαπημένη συγγραφέας», ήταν «θησαυρός» και της πλέκουν το προφίλ «με συγκινητικά λόγια».

Σαν να μην αρκούν όλα τούτα, ενεφανίσθη και ο κορονοϊός, χωρίς να έχουμε ακόμα αποφασίσει αν είναι ή δεν είναι πανδημία, μας κουβαλήθηκε απρόσκλητος, αφηφώντας την παράδοση του Κολεγίου των Αθηνών και διατάραξε την ομορφιά, την αμεσότητα του παγκόσμιου χωριού που μικραίνει τις διαστάσεις του πλανήτη, διακινώντας ελεύθερα, αγαθά και προϊόντα.

Επ' αυτού, στο νησί των μεγάλων ποδοσφαιρικών εκπλήξεων, η συντριβή της αήττητης επί 44 παγνίδια και βέβαιης πρωταθλήτριας Liverpool, από την ευρισκόμενη στη ζώνη υποβιβασμού Watford, μας ψιθυρίζει και κάτι άλλο πέρα από το αναπάντεχο του γεγονότος, για το πως οι τελευταίοι τίναξαν το πλεχτό των πρώτων τρεις φορές.

Στην Βρετανική Watford F.C. εργάζονται 28 ποδοσφαιριστές 14 διαφορετικών υπηκοοτήτων. Ανάμεσά τους ο Έλλην Hose Holebas γεννημένος στην Γερμανία από Έλληνα πατέρα και Ουρουγουανή μητέρα. Ο Ιδιοκτήτης της ομάδας είναι Ιταλός, ο προπονητής Άγγλος και ο αθλητικός διευθυντής Γάλλος. Η δε ομάδα του λιμανιού που ιδρύθηκε το 1892, εννιά χρόνια μετά την Watford, ανήκει σε μια Αμερικανική αθλητική εταιρεία, έχει Γερμανό προπονητή και από τους 24 επαγγελματίες ποδοσφαιριστές που απασχολεί οι δέκα μόνον είναι αυτόχθονες. Οι υπόλοιποι 14 έρχονται από 10 διαφορετικές χώρες.

Για όσα συμβαίνουν στις όχθες του Έβρου τα σχόλια πρέπει να είναι προσεκτικά. Δεν χωρούν ούτε ακροδεξιές κορώνες, ούτε θεωρητικός αλτρουισμός. Το θέμα είναι μείζον, σοβαρό και δεν μπορεί άλλο να κρυφτεί. Άντε καλή Σαρακοστή, νάρθει το Πασχαλάκι να μυρίσει η άνοιξη να δούμε που πάει το πράμα, αλλά καλού κακού κάνε πως δεν άκουσες όσα είπε παπάς στο κρατικό τηλεοπτικό κανάλι, ότι δηλαδή: «Ο Χριστός δεν ήταν φορέας μικροβίων», άρα δεν υπάρχει φόβος μετάδοσης μέσω της θείας μετάληψης.

Αμήν.

